

برای پیروزی بر این باند تبه‌کار کارگران و زحمتکشان باید به میدان بیایند!

رفقای فعال در جنبش کارگری، کارگران مبارز! ایران یکی از حساس‌ترین دوره‌های حیات خود را می‌گذراند. رژیم سرمایه‌داری اسلامی بعد از سال‌ها گرفتار یک پراکندگی و بحران درونی تعیین‌کننده شده است. توده‌های خشمگین مردم که از بازی فریبکارانه انتخابات و لگدمال شدن آشکار حیثیت و اعتماد خویش به خشم آمده‌اند هر روز به خیابان می‌ریزند و فریاد می‌زنند که این وضع باید عوض شود! ما این حاکمان متقلب و جنایتکار را نمی‌خواهیم!

آنچه درگیرش هستیم یک کودتای ارتجاعی است که با پاسخ غافلگیرکننده‌ای از سوی مردم روبرو شده است. پاسخ مردم می‌رود که از چارچوبه تنگ دعوای جناحی رژیم اسلامی عبور کند و راه بر جوشش انقلابی توده‌های ستمدیده بگشاید. این کار ساده انجام نخواهد شد. برای اینکه چنین شود، مردم باید در شمار گسترده و گسترده‌تر از امروز در میدان بمانند. باید برای جزء به جزء حرکات و تدابیر این رژیم کودتایی، جواب داشته باشند. ترساندن و به‌خانه راندن مردم، فرسودن خیزش کنونی با تبلیغ این دروغ که مبارزه به جایی نخواهد رسید، مهمترین تدبیر حاکمان در شرایط امروز است. تیراندازی بر جمعیت، قمه‌کشی و دستگیری‌های گسترده همگی با این هدف انجام می‌شود. جلوگیری از اطلاع‌رسانی، تدبیر دیگری است که باید با تمام قوا با آن مبارزه کنیم. بعد از تلفن همراه و اینترنت و پارازیت ماهواره‌ای حالا دیگر نوبت جمع‌آوری بشقاب‌های ماهواره‌ای است. اینبار به‌خانه‌ها می‌ریزند و شیشه‌ها را می‌شکنند تا به مردم بگویند که شوخی ندارند. اما مردم هم با این جانیان مفتخور که از خون و کار توده‌ها چاق و چله شده‌اند، شوخی ندارند. باید هر جا قصد تعرض به تظاهرات، به تحصن، به خانه و مجتمع‌های مسکونی، به بیمارستان‌ها و مدارس و دانشگاه‌ها را کردند، با پاسخی جانانه روبرو شوند. شرط موفقیت ما در این کار، متحد شدن، تشکل‌های کوچک و بزرگ گوناگون ساختن برای سازماندهی و نقشه‌ریزی و دستیابی به تاکتیک‌های عملی مبارزاتی است.

در این میان، فعالان جنبش کارگری و کارگران حق‌طلب و مبارز در سراسر ایران نباید در حاشیه بمانند. نباید دچار این تصور نادرست شوند که این وقایع ربطی به زندگی و سرنوشت ما ندارد. شک نکنید که پیروزی کودتاگران یعنی استثمار شدیدتر، فقر بیشتر، فلاکت و بردگی مزدی خردکننده‌تر. شک نکنید که اگر این باند جنایتکار به کمک یگان ضد شورش و نیروهای امنیتی و انتظامی و اوباش بسیجی بتوانند مردم را به‌خانه برانند، وحشیانه‌ترین سرکوب و کشتار را به جامعه ما تحمیل خواهند کرد. کارخانه‌ها و محیط‌های کارگری و محلات زحمتکشی باید به صحنه اعتراض و مبارزه روزمره تبدیل شود. شعارها باید از سطح شعارهای رایج اقتصادی و رفاهی فراتر برود و مشخصاً سیاسی شود. هر چه شرایط کنونی در جهت گسترش جنبش عمومی مردم بیشتر ادامه پیدا کند، امکان و فرصت پیشروی و موفقیت و پیروزی توده‌های کارگر و ستمدیده و اکثریت مردم در برابر این رژیم ستمگر بیشتر خواهد شد.

کارگران امروز روز به میدان آمدن است! امروز روز اعتراض و تحصن و اعتصاب علیه رژیم سرمایه‌داران کودتاچی است! فردا ممکنست خیلی دیر باشد. متحدانه به میدان بیاییم.

«جمعی از فعالین کارگری» (JAFK)